

Präst- och diakonvigning den 16 maj 2009

Vigningstal av biskop Arne Olsson

Text: Matt.9:35-38

*Skörden är stor, men arbetarna är få.
Be därför skördens Herre att han sänder ut arbetare till sin skörd.*

Skörden är stor.

Vi hörde i evangeliet hur Jesus gick omkring i alla städer och byar. Han undervisade i synagogorna. Han predikade. Han botade alla slags sjukdomar och krämpor. När han såg folkskarorna, förbarmade han sig över dem, eftersom de var rivna och slagna, som får utan herde.

Jesus gjorde det som han var sänd att göra. I Lukas 4 citerar Jesus profeten Jesajas ord om Messias, och Jesus gör orden till sina, ty han är Messias:

Herrens Ande är över mig, ty han har smort mig till att predika glädjens budskap för de fattiga. Han har sänt mig för att ropa ut frihet för de fångna och syn för de blinda, för att ge de betryckta frihet och predika ett nådens år från Herren.

Jesus gjorde detta när han gick omkring i städer och byar. Han undervisade och predikade och botade. Han gjorde det av kärlek till människorna. De var skapade av Gud. De var föremål för Guds omsorg och faderskärlek. Såsom Fadern älskar människorna, så älskar Sonen, ty Fadern och Sonen är ett.

När Jesus såg människoskarorna, förbarmade han sig över dem, eftersom de var rivna och slagna, som får utan herde. Det var nog inte alla som såg det Jesus såg. Det syns inte alltid utanpå när någon är riven och slagen i sin inre människa. Men Jesus ser. Han vet hur varje människa har det. När han ser hur illa det är ställt, då överger han inte människorna. Han säger inte: Här är det ingenting att göra. Nej, i stället förbarmar han sig över dem. Men problemet var: *Skörden är stor, men arbetarna är få.* Det var problemet då och det är samma problem i dag.

Jesus lägger ett stort ansvar på sina lärjungar i alla tider: Att bedja.

Be därför skördens Herre att han sänder ut arbetare till sin skörd. Det är alla kristnas uppdrag och varje församlings uppdrag att bedja om skördearbetare i Kristi kyrka. Den bönen blir alltmer intensiv ju djupare kyrkfolket ser människornas nöd

Människorna utan Jesus är får utan herde. Vi kan tänka på folken här i Norden. De allra flesta har kommit vilse både i tron och i levernet, både i läran och livet. Girigheten breder ut sig, sanningen får vika för lögnen, själviskheten är stor - människan ska förverkliga sig själv och då får ingen annan stå i vägen. Vi har i Sverige fått en hednisk lag om

äktenskapet. Och den är på väg att godkännas av kyrkan. I våra folkkyrkor står inte läran och den sanna tron högt i kurs. Resultatet blir: Människorna är utan Jesus. De är får utan herde, rivna och slagna.

Vad gjorde Jesus när han såg hur illa det var ställt? **Han förbarmade sig över dem.** Därför bad han lärjungarna att be om arbetare för den skörd han också såg bland dessa folkskaror. Må vi se den verkliga nöden i våra folk. Låt oss se fram mot den skörd Jesus såg. Låt oss be om skördearbetare i Guds rike. Det är ett uppdrag till dig och till varje församling från Jesus själv.

Claes, Anders, Hannu och Jyrki!

Ni är här i dag, därför att kristna har sett den nöd Jesus såg och därför att de har bett om arbetare i Kristi kyrka. Gud är suverän. Han gör allting i egen kraft. Men - det är det underliga - han använder sig av oss, när han vill förbarma sig över människoskarorna och när han vill förbarma sig över en enda enskild.

Ni är alltså resultatet av andras förbön om arbetare i den dyrbara skörden. Så stor betydelse har församlingen och dess förbön. Ni har hört i era hjärtan kallelsen från Gud: Gå ut! Undervisa i Guds ord, predika evangelium om riket, förvalta sakramenten, ta vård om de svaga och sjuka. I detta står ni i Herrens tjänst. Ni går på hans uppdrag.

En diakon, en präst går inte i sitt eget namn, han går inte som ett led i att förverkliga sig själv, inte för att göra sig rik på pengar. Nej han går på Herrens kallelse och uppdrag. *Såsom Fadern har sänt mig*, säger Jesus, *så sänder jag er*. Diakonen och prästen står i sin tjänst kallad och sänd av Herren. Och så har församlingen å sin sida tagit emot den Herren sänt och kallat till en bestämd tjänst. Det är stort, det är heligt att få stå med i detta sändande och mottagande. Det är stort och heligt också för den enskilda församlingen och för Kristi kyrka. Diakonen och prästen står inte var och en för sig, isolerade från Kristi kyrka och dess övriga tjänare. Församlingen är inte en isolerad ö, som bara lever sitt eget liv. Nej, vi tror på en helig, allmänlig och apostolisk kyrka, de heligas samfund. Den enskilda kristne, den enskilda församlingen är en del av Kristi kropp. Och Kristi kropp har många lemmar.

Kära bröder, gläd er över att få stå med i Kristi kyrkas gemenskap. En helig gemenskap som sträcker sig genom alla tider och bland alla folk. Ni är kallade och sända av Herren, ni har hört kallelsen och sagt ja. Det finns församlingar som tar emot er. Där ska ni tjäna var och en med de nådegåvor Herren har gett er och kommer att förse er med. Han ska också ge er var och en den kraft som är utmätt åt er (Ef.4:16).

Efter denna helg och högtid kommer vardagen. Ni kommer att möta de herdelösa folkskarorna och den enskilda som är utan herdevård. När Lukas i kap. 10 återger Jesu ord om att skörden är stor, men arbetarna få, säger han till dem som han hade utvalt: *Gå ut! ! Se, jag sänder er som lamm in bland vargar.*

Jesus sänder er som lamm in bland vargar. Diakonen, prästen är lamm. Det är gott att få vara det, trots lammets utsatthet och värnlöshet. Jesus är den gode Herden därför att han gett sitt liv för fåren och lammen. Han överger dem aldrig. Han var själv Guds lamm som offrades på Golgata kors för oss, också för er fyra, som i dag vigs för att sändas som lamm in bland vargar.

Jesus såg människornas nöd, men han såg också vem som var orsaken till att människorna var som får utan herde. Det var Guds ärkefiende, Djävulen. Dem som han får i sitt grepp kallar Jesus för vargar. Vargen har väldiga krafter till sitt förfogande. Han skapar rädsla hos dem han anfaller.

Hur ska det då gå för er, ni lamm? Om ni går i ert eget namn blir det omöjligt. Men ni är sända av Herren, ni går på hans uppdrag och i Jesu Kristi namn. Då kan ni vara trygga.

Därute finns vargarna. Men där finns också de värnlösa lammen och fåren, de som ska skyddas och vårdas. De som ska omges av herdens omsorg och ledning. Det är båda dessa grupper ni ska möta och arbeta bland. Vapnen ni har är Guds ord och sakrament, det är förkunnelsen och undervisningen och själavården. Det är samvaron bland människorna också bland vargarna. De ska alla mötas av kärlek, av omvårdnad både till kropp och själ. Det diakonala sinnet och de goda gärningarna betyder mer bland vargarna och bland de värnlösa människorna än vi själva vet om.

Gå ut! ! Se, jag sänder er som lamm in bland vargar. Jesus har också gett löftet: *Se, jag är med er alla dagar till tidens slut.* Han är med er i denna svåra tid. Glöm aldrig det!

I dag sänder vi, Missionsprovinsen, som är en del av Kristi kyrka, vi sänder er på Kristi uppdrag till tjänst som präster och som diakon. Glöm inte, ni som har betrotts med ett heligt uppdrag, glöm inte att ni är sända som lamm, som lamm i den gode Herdens vård. Hos honom får ni vila. Hos honom finns kraften. Det är han som ska göra det.

De som tar emot din mantel, Krist,
hjälp dem att bedja och vaka,
bruka ditt Ord i helig strid
utan att se sig tillbaka.
Giv åt din Kyrka trofasthet
till dess din vilja äntligt sker.
Tillkomme, Gud, ditt rike. (Sv.Ps. 420:4)

Ära vare Fadern och Sonen och den Helige Ande
såsom det var av begynnelsen, nu är och skall vara
från evighet till evighet.
Amen